

Ikt. sz.: HOB-41/76-4/2020.

HOB-16/2020. sz. ülés
(HOB-46/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2020. november 25-én, szerdán, 10 óra 06 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott **részben z á r t** üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>A honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról szóló T/13657. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	6
<i>Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő kilépésére tekintettel az Egyesült Királyság állampolgárai, valamint családtagjaik tartózkodási jogáról szóló T/13652. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	8
<i>a) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a menekültügy és a migráció kezeléséről, valamint a 2003/109/EK tanácsi irányelv és az (EU) X/X rendeletre [Menekültügyi és Migrációs Alap] irányuló javaslat módosításáról [COM (2020) 610; 2020/0279 (COD)]</i>	
<i>b) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös eljárások létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről [COM (2020) 611; 2016/0224 (COD)]</i>	
<i>c) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról [COM (2020) 612; 2020/0278 (COD)]</i>	
<i>d) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a migrációs és menekültügyi válsághelyzetek és vis maior helyzetek kezeléséről [COM (2020) 613; 2020/0277 (COD)]</i>	
<i>e) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) X/X rendelet [a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelet] és az (EU) X/X rendelet [az áttelepítési rendelet] hatékony alkalmazása érdekében a biometrikus adatok összehasonlítását, valamint a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek azonosítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/818 rendelet módosításáról [COM (2020) 614; 2016/0132 (COD)] (Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján)</i>	10
<i>Dr. Harangozó Tamás ügyrendi felvetése</i>	11
<i>Dr. Hegyaljai Mátyás tájékoztatója</i>	14
<i>Hozzászólások</i>	17
<i>Dr. Hegyaljai Mátyás válaszai</i>	23

<i>További hozzászólások</i>	24
<i>Határozathozatal</i>	26
<i>Az önálló határőrség megteremtésének szükségességéről szóló H/9462. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	26
<i>Hozzászólás</i>	26
<i>Határozathozatal</i>	27

Napirendi javaslat

1. A honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13657. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő kilépésére tekintettel az Egyesült Királyság állampolgárai, valamint családtagjaik tartózkodási jogáról szóló törvényjavaslat (T/13652. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
3. a) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a menekültügy és a migráció kezeléséről, valamint a 2003/109/EK tanácsi irányelv és az (EU) X/X rendeletre [Menekültügyi és Migrációs Alap] irányuló javaslat módosításáról [COM (2020) 610; 2020/0279 (COD)]
b) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös eljárások létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről [COM (2020) 611; 2016/0224 (COD)]
c) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról [COM (2020) 612; 2020/0278 (COD)]
d) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a migrációs és menekültügyi válsághelyzetek és vis maior helyzetek kezeléséről [COM (2020) 613; 2020/0277 (COD)]
e) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) X/X rendelet [a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelet] és az (EU) X/X rendelet [az áttelepítési rendelet] hatékony alkalmazása érdekében a biometrikus adatok összehasonlítását, valamint a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek azonosítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/818 rendelet módosításáról [COM (2020) 614; 2016/0132 (COD)]
(Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján)
4. Az önálló határőrség megteremtésének szükségességéről szóló határozati javaslat (H/9462. szám)
(Jakab Péter és Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. A belügyminiszter és a Nemzetbiztonsági Kabinet által benyújtott, a közbeszerzésekről szóló törvény hatálya alóli mentesítés iránti kérelmek megtárgyalása (BM/15443-2/2020., BM/15445-2/2020., BM/16896-6/2020.)
(Megjegyzés: Az ötödik napirendi pont tárgyalására az Országház fszt. 93. számú tárgyalótermében kerül sor!)
(Zárt ülés!)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Kósa Lajos (Fidesz), a bizottság elnöke

Hubay György (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Simon Miklós (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Lukács László György (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Vadai Ágnes (DK), a bizottság alelnöke
Bartos Mónika (Fidesz)
Móring József Attila (KDNP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Bíró Márk (Fidesz) dr. Simon Miklósnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Laban János bizottsági főmunkatárs
Sándorné Béndek Magdolna ügyintéző-titkárnő

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Korom Renáta helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
Dr. Berzétei Ákos helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Dr. Hegyaljai Mátyás helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)

Megjelentek

Dr. Udvardi Endre főosztályvezető (Honvédelmi Minisztérium)
Fekete Barnabás Attila (Honvédelmi Minisztérium)
Dr. Kun Szabó István vezérőrnagy, főhadsegéd (Köztársasági Elnöki Hivatal)
Dr. Schmitt Pál Péter (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Chwist Ágnes (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Dr. Tóthi Gábor főosztályvezető (Belügyminisztérium)
Rontó Róbert szakértő (Belügyminisztérium)
Fodor Lilla (Belügyminisztérium)
Való Viktor szakértő (Fidesz)
Pávai Nándor szakértő (Fidesz)
Sziklai Katalin (Fidesz)
Nunkovics Martin (Fidesz)
Hack Angelika (Fidesz)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 06 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

KÓSA LAJOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit a mai bizottsági ülésen, köszöntöm a bizottság tagjait, a kedves vendégeket. Megkezdjük munkánkat.

Tisztelt Bizottság! Először megállapítom, hányan vagyunk jelen: 7-en vagyunk jelen, tehát határozatképesek vagyunk. *(Jelzésre:)* Bíró Márkot Simon Miklós helyettesíti, további helyettesítés nincs; így 8 jelenléttel a bizottság határozatképes.

Először a kiküldött napirendi javaslatról kell döntenünk. Ki támogatja a napirendet? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Öt. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Három; tartózkodás nincs. *(Dr. Vadai Ágnes jelzésére:)* Kérem, őrizték meg a nyugalmukat! Vegyük sorba, ahogy kell!

Először szavaztunk a napirendről. Most szavazunk arról a beküldött javaslatról, amelyet három ellenzéki képviselőtársam, Vadai Ágnes, Harangozó Tamás és Lukács László György javasolt: „Tájékoztató a koronavírus-járvány elleni védekezéssel kapcsolatos aktuális kérdésekről”, a meghívottak pedig az operatív törzs képviselői. Ha ezt napirend-kiegészítésként értelmezzük, akkor egész egyszerűen most döntenünk kell róla vita nélkül. Ha lehet olyan kompromisszumot kötni, akkor én ezt az érdemét tekintve egy meghallgatáskezdeményezésnek fogom fel, és akkor azt javaslom a bizottságnak, hogy a jövő hétre valamikor az operatív törzs tagjaival megbeszéljem, hogy beszámolnak a védekezés kérdéseiről. Tehát én azt javaslom, hogy a javaslatot értelmezzük meghallgatáskezdeményezésnek; javaslom, hogy támogassuk. Értelemszerűen nem a mostani bizottsági ülésen, hanem a jövő héten, valamikor, amikor csak ezzel foglalkozunk, ezt meg tudjuk tenni szerda-csütörtök környékén. Én a csütörtököt fogom javasolni azért, mert szerdán ülésezik az operatív törzs, tehát úgy logikus, ha csütörtökön van. De meglátom, ezt ma megbeszéltem Pintér belügyminiszter úrral, aki támogatta a kérést.

Tisztelt Bizottság! Támogatja-e tehát a bizottság az operatív törzs képviselőinek meghallgatását a jövő héten valamelyik napon, szerdán vagy csütörtökön, amikor meg tudjuk szervezni? Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Egyhangú igen; akkor tehát jövő hét szerdára vagy csütörtökre ezt minél gyorsabban igyekszem megszervezni a munkatársaimmal, és kiküldjük a meghívót.

Köszönöm szépen, akkor tehát most az elfogadott napirend szerint megyünk.

A honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról szóló T/13657. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Köszöntöm Korom Renáta helyettes államtitkár asszonyt és Udvardi Endre ezredes urat, főosztályvezetőt a Honvédelmi Minisztériumból.

Az 1. napirendi pont: a honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat - ez egy salátatörvény -, ennek a részletes vitáját fogjuk lefolytatni.

A vita első szakaszát megnyitom. Megállapítom, hogy nincs beküldött módosító javaslat, tehát csak arról kell döntenünk, hogy megfelel-e az előterjesztés a házszabály 44. § (1) bekezdése szerinti kritériumoknak. Kérem az előterjesztő képviselőjét, hogy nyilatkozzon.

DR. KOROM RENÁTA helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Az előterjesztő részéről úgy nyilatkozom, hogy megfelel az előterjesztés a házszabálynak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e ezzel kapcsolatosan megjegyzés? *(Jelzésre:)* Harangozó Tamás képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ezt világosan cáfolja maga az előterjesztés, és nem is értem, hogy ilyen felelős nyilatkozatot hogyan adhat ki a tárca jelen lévő képviselője. Ennek a törvénynek az a neve - és gondolom, a normavilágosság egy elég fontos rendelkezése annak a munkának, amit itt kellene csinálni a Házban -, az a címe, hogy „egyes honvédelmi tárgyú törvények”. Kérem, segítsenek megfejtetni, hogy a Hszt.-vel, illetve a rendőrséggel kapcsolatos szabályozások mióta képezik az egyes honvédelmi tárgyú törvények részét. Ebben a javaslatban ugyanis a teljes rendőri vezetésnek, tehát az értelmezésünk szerint az országos rendőrfőkapitánynak, a TEK vezetőjének, a NVSZ vezetőjének, a titkosszolgálatok vezetőinek, az idegenrendészeti hatóság vezetőjének és helyetteseinek és gyakorlatilag mindenkinek a fizetését olyan 50-100 százalékkal egy tollvonással meg fogják emelni ennek a törvénynek a hatálybalépésével, tekintve, hogy a jelenlegi, szuperül működő rendvédelmi életpályamodell egyszerűen nem teszi lehetővé, hogy a vezetők hasonló fizetést kapjanak, mint mondjuk, az államigazgatás más szereplői hasonló beosztásban, egyszerűen azért, mert a rendészeti illetményalapot 12 éve nem sikerült még egy fillérrel sem megemelni, és nincs rá szorzó, amivel ki lehetne hozni az országos vezetők fizetését csak a környékére is annak, amit a többiek kapnak. Ez szerintem önmagában egy szégyen. De azt állítani, hogy a jogalkotási törvény szempontjából ez a javaslat rendben van, amikor az a címe, és azzal kívánják megtéveszteni egyébként, azt gondolom, az érintetteket, a választópolgárokat, a közvéleményt és a magyar Országgyűlést is, hogy „egyes honvédelmi tárgyú törvények” címet visel ez a javaslat, miközben nagyon komoly és egyébként elég hatásos módosításokat eszközölnék nem honvédelmi tárgyú, hanem egyébként hivatásosok, a rendvédelem területén dolgozók életét tekintve is, azt gondolom, egyáltalán nem állja meg a helyét az a megállapítás, amelyet helyettes államtitkár asszony mondott. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még más észrevétel, tisztelt bizottság? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincsen, akkor megkérdem az előterjesztő képviselőjét, hogy kíván-e válaszolni a felvetett problémára.

DR. KOROM RENÁTA helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Csak annyiban kívánnék reagálni, hogy a normavilágosság követelményének abból a szempontból megfelel, hogy egyértelműen tartalmazza a törvény egy bekezdése, hogy mi ez a szabályozás, az indokolást mellétettük. A törvény címe ettől függően, hogy a honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról szól, az egyes rendvédelmi szervek is részt vesznek a honvédelemben közreműködő szervként, ezért alapvetően a kategóriába beletartoznak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más hozzászólás? *(Jelzésre:)* Tessék, Harangozó úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Erős mondatok voltak, köszönöm szépen. Engem érdekelne, hogy a rendvédelmi szervek, az országos rendőrfőkapitány és helyetteseinek a fizetése milyen módon vesz részt a honvédelem működésében, és úgy általában a rendvédelem hogyan vesz részt a honvédelem működésében, mert ezt tetszett mondani.

Abból, amit mondott, az következik, hogy innentől kezdve, ha honvédelmi tárgyú törvényekről van szó, akkor az egy rendészeti életpályamodell is lehet vagy egy rendőrségi törvény módosítása. Tehát innentől kezdve számítsunk erre ezek szerint, mert ez egy rendben lévő dolog az ön véleménye szerint, hogy honvédelmi tárgyú törvényeknél rendszettel foglalkozunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e még más hozzászólás? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincsen, akkor el kell dönteni a bizottságnak, hogy a megfelelést a helyettes államtitkár asszony vagy a képviselő úr szerint értelmezzük.

Ki az, aki úgy látja, hogy az előterjesztés megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében támasztott feltételeknek? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* 5-en így látták. Ki az, aki nem így látta? *(Szavazás.)* 3-an nem. Tehát ezzel megállapítottuk, hogy a megfelelés helytálló. A vita ezen szakaszát lezárom.

Miután nincsen módosító javaslat az előterjesztéshez, a részletes vita utolsó szakaszát nyitom meg, mégpedig azzal, hogy lezárjuk-e a részletes vita általános folyamatát. Ki az, aki ehhez hozzá kíván szólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs ilyen.

Ki az, aki egyetért azzal, hogy lezárjuk a részletes vitát? *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki azt mondja, hogy nem ért ezzel egyet? *(Szavazás.)* 3 nemmel a részletes vitát lezártuk.

Kérdezem a bizottságot, hogy elfogadja-e a döntéseinek megfelelően benyújtandó, részletes vitára vonatkozó bizottsági jelentést. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Ki az, aki nem fogadja el? *(Szavazás.)* 5 igennel, 3 nemmel a bizottsági részletes vitáról szóló jelentést benyújtjuk a Háznak.

Köszönöm szépen. Azt hiszem, hogy a 2. napirendi ponthoz - köszönöm az államtitkár asszonynak és az ezredes úrnak a részvételt - szólítom Berzétei Ákos helyettes államtitkár urat a KKM-ből és Schmitt Pál Pétert, valamint Chwist Ágnest, szintén a KKM-ből. *(Az 1. napirendi ponthoz meghívott vendégek távoznak az ülésteremből.)* Köszönjük szépen.

A 2. napirendi pont megkezdése előtt egy másodperc türelmet kérek. *(Az elnök kimegy a teremből, majd visszatér.)* Köszönöm szépen a türelmet.

**Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő kilépésére tekintettel az Egyesült Királyság állampolgárai, valamint családtagjaik tartózkodási jogáról szóló T/13652. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Rátérünk tehát a 2. napirendi pontra, és megnyitom a részletes vita első szakaszát, ez a házszabály szerinti megfelelésnek a kérdése. Maga az ügy, ami előttünk van, az Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő kilépésére való tekintettel az Egyesült Királyság állampolgárainak, valamint a családtagjaiknak a tartózkodási jogáról szól.

Az előterjesztő szerint megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdés szerinti kívánalmainak?

DR. BERZÉTEI ÁKOS helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Álláspontunk szerint megfelel.

ELNÖK: Van-e ezzel kapcsolatban kérdés, hozzászólás? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincsen, akkor kérdezem a bizottságot, hogy megfelelőnek tartja-e az előterjesztést a házszabály szerinti követelményeknek. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* 5 igen. Ki

tartózkodott? *(Szavazás.)* 5 igennel, 3 tartózkodással megállapítottuk, hogy az előterjesztés megfelel a házszabályban foglalt követelményeknek.

Így lezárom a vita ezen szakaszát, és megnyitom a második szakaszt. Itt vannak módosító indítványok, a kiosztott háttéranyag szerinti logikai sorrendben megyünk előre.

Az 1. számú módosítás... *(Rövid konzultáció:)* Bocsánat! Igen. Mindenki megkapta a háttéranyagot? *(Dr. Vadai Ágnes felmutat egy dokumentumot.)* Jó, igen. Bocsánat! A helyzet az, hogy ez egy saját szándékú módosító indítvány, amit tárgyalnunk kellene. Végigmegyünk azért rajta, bár Laban úr azt javasolta, hogy szavazzunk róla egyszerre, de én azt gondolom, megér öt-tíz percet az, hogy egyenként végigmenjünk rajta. Jó? Vagy vegyük egyszerre? *(Jelzésre:)* Igen, tessék!

DR. VADAI ÁGNES (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Már a legutóbb is jeleztem, és ismételten szeretném jelezni, hogy ez egy szakbizottság, amelynek feladata a honvédelmi és a rendészeti kérdésekre terjed ki, nem pedig a helyesírás kijavítására. Annak van egy bizottsága, úgy hívják, hogy Törvényalkotási bizottság; emlékszik, elnök úr, legutóbb is volt egy ilyen dolog. Természetesen elfogadom, hogy döntsünk erről, de ha lehetséges lenne, akkor az ilyen típusú módosításokat - a kodifikációs problémákról már ne is beszéljünk, mert az is leginkább a TAB-ra és nem a rendészeti bizottságra tartozik - lehetőség szerint a Törvényalkotási bizottságra vigye be az illetékes tárca. Ebben a bizottságban leginkább szakmai kérdésekről szoktunk vitatkozni, és legkevesbé helyesírási kérdésekről. Legutóbb is abba ütköztünk bele - talán elnök úr is emlékszik - a szabálysértési törvénynél, hogy bizonytalanság alakult ki helyesírást illetően az új helyesírási szabályok tekintetében. Szerintem a Törvényalkotási bizottság a legalkalmasabb erre. De egyébként támogatom, hogy akár egyszerre is szavazzunk erről a javaslatról, de egyesével is végigmehetünk rajta. Köszönöm.

ELNÖK: Jó, egyszerre fogunk szavazni róla, csak úgy végigmegyünk rajta.

Az első módosításról mit gondol az előterjesztő? Ez a kiegészítő anyag 1. sorszámú módosítása.

DR. BERZÉTEI ÁKOS helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Kiegészítéssel nem élnénk, köszönöm szépen. Részünkről támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elsőhöz van-e valakinek hozzászólása? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs. A 2. pont?

DR. BERZÉTEI ÁKOS helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Ugyancsak támogatjuk, kiegészítést nem tennék.

ELNÖK: Ha jól értem, ez egy kodifikációs technikai módosítás. *(Dr. Berzétei Ákos: Így van.)* A 3-as?

DR. BERZÉTEI ÁKOS helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Ugyancsak támogatjuk, kiegészítéssel nem élnék.

ELNÖK: Köszönöm. Kérem, mindig jelezzék, ha valamelyikkel kapcsolatban kérdés van. *(Nincs ilyen jelzés.)* 4-es?

DR. BERZÉTEI ÁKOS helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Szintén támogatjuk, kiegészítéssel nem élek.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Tessék!

DR. VADAI ÁGNES (DK), a bizottság alelnöke: Itt szeretném megjegyezni, hogy ha már a 4. pontban nyelvhelyességi pontosítás van, akkor az indoklásban helyesen kellene leírni az indoklást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Egy ékezetprobléma van. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem, egy betű!)* Igen, bocsánat. Bár ennek is van értelme: Victor Ponta-szerűvé teszünk valakit - ezt „pontásítás”-nak hívják magyarul szerintem, nem? *(Derűltség.)* - drMáriásnak biztos van ilyen tárgyú képe, de eljuttatom az ötletet neki. Egyre inkább haladunk a pontásításban Magyarországon. *(Dr. Vadai Ágnes: Ez igaz.)* Oké. De a ParLexben egyébként ez már jól szerepel, „pontosítás”-ként.

Az 5. következik.

DR. BERZÉTEI ÁKOS helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Szintén támogatjuk, kiegészítéssel nem élünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e kérdés ezzel kapcsolatban? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs.

Akkor megkérdem a bizottságot, támogatja-e azt, hogy benyújtsuk ezt a bizottsági módosító javaslatot, amelyen végigszaladtunk. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Öt igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás. - Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Három. Köszönöm szépen, elfogadtuk. A „pontásítás” tehát jól fog szerepelni, már a ParLexben is jól szerepel.

Ezzel lezárom a részletes vita második szakaszát, és megnyitom a részletes vita utolsó szakaszát. Kérdezem a bizottságot, elfogadja-e és benyújtja-e a döntésünknek megfelelően a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot. Ki az, aki elfogadja? *(Szavazás.)* Öt igen. Ki az, aki nem fogadja el? *(Szavazás. - Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Három. 5 igen és 3 tartózkodás mellett elfogadtuk és benyújtjuk.

Kérdezem a bizottságot, lezárjuk-e a részletes vitát. *(Szavazás.)* Öt igen. Ki az, aki nemmel szavaz? *(Szavazás. - Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Három. 5 igen és 3 tartózkodás mellett lezárjuk a részletes vitát.

S végül megkérdem a bizottságot, elfogadja-e, hogy a döntésünknek megfelelően a részletes vitáról szóló bizottsági jelentést benyújtsuk a parlamentnek. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Öt igen. Ki az, aki nem fogadja el? *(Szavazás. - Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Három. 5 igen és 3 tartózkodás mellett benyújtjuk a részletes vitáról szóló döntéseinket tartalmazó bizottsági jelentést.

Köszönöm szépen, ezzel a 2. napirendi pont végére értünk. Köszönöm szépen vendégeinknek a részvételt.

a) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a menekültügy és a migráció kezeléséről, valamint a 2003/109/EK tanácsi irányelv és az (EU) X/X rendeletre [Menekültügyi és Migrációs Alap] irányuló javaslat módosításáról [COM (2020) 610; 2020/0279 (COD)]

b) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös

eljárások létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről [COM (2020) 611; 2016/0224 (COD)]

c) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról [COM (2020) 612; 2020/0278 (COD)]

d) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a migrációs és menekültügyi válsághelyzetek és vis maior helyzetek kezeléséről [COM (2020) 613; 2020/0277 (COD)]

e) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) X/X rendelet [a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelet] és az (EU) X/X rendelet [az áttelepítési rendelet] hatékony alkalmazása érdekében a biometrikus adatok összehasonlítását, valamint a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek azonosítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/818 rendelet módosításáról [COM (2020) 614; 2016/0132 (COD)]

(Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján)

Rátérünk a 3. napirendi pontra. Hegyaljai Máttyás helyettes államtitkár urat és Tóthi Gábort, valamint Rontó Róbertet szólítom az előterjesztő képviselőiként a Belügyminisztériumból. *(Dr. Hegyaljai Máttyás, dr. Tóthi Gábor és Rontó Róbert helyet foglalnak az előterjesztői asztalnál.)*

A mostani napirendi pont tárgya bizottsági vélemény kialakítása az egyeztetési eljárás alá vont öt európai uniós tervezetről. A képviselők a futárpostával megkapták az uniós tervezeteket, és most megkapják azt a segédanyagot, amelyet véleménytervezetként gondoltuk, hogy megtárgyalunk.

Kérem először a kormány képviselőjét, egyenként végigmenve az öt egyeztetési eljárási anyagon, az elsőről mondja el az álláspontjukat. *(Dr. Harangozó Tamás: Ügyrend!) Igen, tessék!*

Dr. Harangozó Tamás ügyrendi felvetése

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm. Két ügyrendi kérdésem lenne, illetve egy kérdésem és egy javaslatom. Egyrészt az, hogy ha valaki tanulmányozta az anyagot, akkor látszik, hogy magának a kormánynak is az egyik visszatérő és fő kifogása, hogy ezeket a javaslatokat az Uniónak is egy dokumentumban, egy közös javaslatként kellene tárgyalnia. Szerintem nyugodtan lefolytathatnánk a vitát úgy, hogy mindegyik javaslatról meghallgatjuk az előterjesztést, és egyben vitatkozunk, mert szerintem nincs értelme vitatkozni rajta; de ez csak egy ügyrendi javaslat.

A másik...

ELNÖK: Rendben, álljon meg! Hallotta a bizottság képviselő úr ügyrendi javaslatát. Ki az, aki elfogadja ezt a javaslatot? *(Szavazás.)* No, minden kívánsága így teljesüljön - 8 igen javaslattal elfogadta a bizottság, hogy egyben tárgyaljuk a javaslatot. *(Bartos Mónika megérkezik az ülésre.)*

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): A másik pedig egy kérdés. A bizottsági tagoknak kiküldött anyag, amely nyilván tartalmazta az eredeti nyelven, legalábbis angol nyelven a Parlament és a Tanács közös javaslatának a vitaanyagát, utána pedig tartalmazta a Belügyminisztérium anyagát a javaslattal kapcsolatban az Országgyűlés részére, ezeken az irományokon a jobb felső sarokban az van írva minősítésként, vagy nem tudom, miként, hogy „Kizárólag belső használatra!”. Szeretném megkérdezni, hogy ez mit jelent, és hogy ez alapján nyílt ülésen tudjuk-e tárgyalni ezt a javaslatot, illetve az országgyűlési képviselők, ha ezeket az anyagokat nyílt ülésen tárgyaljuk, akkor ezek szerint utána felhasználhatják-e a nyilvánosság előtt is. Ha erre a válasz „nem”, akkor pedig kérem, hogy zárt ülést rendeljünk el. Köszönöm.

ELNÖK: Ezt most kitől kérdezte a képviselő úr?

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Hát, alapvetően elnök úrtól tudok kérdezni, de a kérdés szerintem világos volt, mert a Belügyminisztérium kizárólag belső használatra szóló anyagait tárgyaljuk most - ennek milyen jogi következményei vannak? Tudjuk-e nyílt ülésen tárgyalni? Akkor viszont világos, hogy ezek az anyagok felhasználhatók a nyilvánosság előtt. Vagy nem a nyilvánosságnak szánt és minősített iratokról beszélünk, akkor meg kérem, hogy zárt ülést rendeljünk el.

ELNÖK: *(Rövid konzultációt követően:)* Sajátos helyzettel állunk szemben, mert a „Kizárólag belső használatra!” felirat a tárgyalási álláspont anyagán és a BM által átküldött anyagon nem minősítés. Azt mondja a házszabály 139. §-ának (2) bekezdése, hogy a kijelölt állandó bizottság tagjai ismerhetik meg ezt a tárgyalási álláspontot. Tehát eszerint kell eljárunk, de zárt ülést most jogszabályi alapon elrendelni nem tudunk. Tehát a „Kizárólag belső használatra!” azt jelenti, hogy a képviselők megismerhetik, zártan kezelendő, de semmilyen minősítés nincs az adatokon. *(Jelzésre:)* Tessék!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm, elnök úr. De akkor érzi valóban a helyzet fonákságát? Tehát én most hogyan vitatkozzak egy olyan anyagról, amit csak én ismerhetek meg, és nyilvánosságra nem lehet hozni, egy nyilvános ülésen? Tehát én kívánok idézni ebből az anyagból, mert azt gondolom, hogy a vitának az alapját az képezi, amit a Belügyminisztérium...

ELNÖK: Idézhet!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Jó.

ELNÖK: Csak ne adja ki! Tehát a vita nyilvános, csak a tárgyalási álláspontot kell bizalmasan kezelni. *(Jelzésre:)* Tessék!

DR. VADAI ÁGNES (DK), a bizottság alelnöke: Elnök Úr! Arra tennék javaslatot, hogy a kormány jelen lévő képviselői akkor nyilatkozzanak, hogy hogyan kezelendő...

ELNÖK: Fognak!

DR. VADAI ÁGNES (DK), a bizottság alelnöke: ...ez az anyag. Tehát ne mi döntsük el, mert nyilvánvalóan olyan minősítésű, hogy „belső használatra”, valóban nincsen. Tehát nekünk világos iránymutatás kell arra vonatkozóan, hogy a rendelkezésünkre álló anyagot a nyilvánosság előtt hogyan használhatjuk föl, és

nemcsak egy bizottsági ülésen, hanem másképpen is, tehát más egyéb módon is. Úgyhogy ha az elnök úr megtenné, hogy megkéri a kormányt, hogy nyilatkozzon erről, az szerintem sokat segítene. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Mielőtt megadom a szót Hegyaljai Mátyás helyettes államtitkár úrnak, nekem az volt a szándékom, hogy a bizottság tagjai megkapták a tárgyalási állásponttal kapcsolatos iratot, amit most kiosztottunk, azt a bizottsági ülés végén be szeretném szedni. Tehát kérem, hogy így kezeljék, és akkor eleget tettünk a házszabály azon rendelkezésének, hogy a kijelölt állandó bizottság tagjai ismerhetik meg kizárólag. De kérem a helyettes államtitkár úr álláspontját.

DR. HEGYALJAI MÁTYÁS helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Mi az anyagot az állandó bizottság tagjainak szántuk, minősítést nem helyeztünk el rajta. Amit én itt el fogok mondani, az nem lesz minősített. Nyilván az, hogy a bizottság szabályai szerint ebből mit hoznak nyilvánosságra vagy mit nem az itt elhangzottakból, én azt hiszem, hogy szerintem semmi akadályja nincs, hogy ez egy nyilvános vita legyen itt. Köszönöm.

ELNÖK: Ami most itt elhangzik (*Dr. Harangozó Tamás: Az nyilvános!*) az nyilvános, államtitkár úr, merthogy... (*Dr. Hegyaljai Mátyás: Igen.*) Tehát a vita az nyilvános. Ami elhangzik, azt mindenki megismerheti, jegyzőkönyv van, a nyilvános ülések jegyzőkönyveit egyébként el lehet érni. Tehát én azt javaslom, hogy amit kiosztottunk a bizottság tagjainak, azzal járjunk el így. Tehát az ott van, megismerhető, azt visszaszedjük a bizottsági ülés végén, és akkor eleget tettünk annak is, hogy belső használatra használjuk, meg annak is, hogy a házszabály 139. § (2) bekezdése azt mondja, hogy a véleményalkotásra kijelölt állandó bizottság tagjai ismerhetik meg a tárgyalási álláspontot. (*Jelzésre:*) Tessék!

DR. VADAI ÁGNES (DK), a bizottság alelnöke: Elnök Úr! Ez a tervezet, amit most kiosztottak, semmiféle minősítést nem tartalmaz. Tehát ez azt jelenti, hogy ön visszaszedheti, csak nem vagyunk kötelesek visszaadni, és ebből idézhetünk, miután ez nincsen minősítve.

ELNÖK: Nem fogunk összeverekedni rajta, az egészen biztos!

DR. VADAI ÁGNES (DK), a bizottság alelnöke: Nem! Ezt most csak azért szeretném mondani, hogy szerintem ezekben a kérdésekben, pont azért, mert az utóbbi időben sokszor volt ezzel kapcsolatosan probléma és felvetés, szerintem nagyon világos álláspont kellene. Vagy elrendelünk zárt ülést, és ott vitatjuk meg, és akkor szabadon lehet beszélni, mert szerintem az sem egy megoldás, amit a kormány képviselője mondott, hogy egyébként nyílt ülés van, de a dokumentumok belső használatra vannak. Nincs ilyen minősítés! Ezt önöknek kell a legjobban tudniuk, hogy ebben a viszonylatban nincs ilyen minősítés.

Tehát nekünk világos iránymutatás kell arra, hogy ezekkel a dokumentumokkal, például a tervezettel kapcsolatosan milyen álláspontot képviselhetünk. Jelen pillanatban ez egy minősítés nélküli dokumentum, amely bármikor kiadható a sajtó számára is.

ELNÖK: Nem javaslom a zárt ülés tartását, részint semmilyen jogszabályi hivatkozásunk nincsen, részint nincsen mit titkolnunk. Amit kérem, hogy ne adjanak

ki, az a tárgyalási álláspontnak a futárpostával megérkezett és átvett anyaga - hozzáteszem: arra sem vonatkozik semmilyen szabály.

Tudják mit? Mindenki azt csinál, amit akar! Ez egy olyan helyzet, amit nem lehet megoldani. Zárt ülést elrendelni nem lehet, nem is javasolom ebben a kérdésben. Szerintem egyébként, aki az égegyadta világon ezt meg akarja ismerni, az megismerheti, önök elmondhatják. Én erőszakkal nem tudok visszavenni anyagokat, semmilyen jogi lehetőség sincsen az ügy kezelésére. Mindenki értelmezze a képviselői esküjének megfelelően azt a bölcsességet, amit a határozati házszabály 139. § (2) bekezdése tartalmaz erről!

Kezdjük el az érdemi munkát, én azt javaslom.

Dr. Hegyaljai Mátyás tájékoztatója

DR. HEGYALJAI MÁTYÁS helyettes államtitkár (Belügyminisztérium):
Köszönöm, elnök úr. Akkor, ha jól értettem, a döntés arra vonatkozott az elején, hogy az egész, mind az öt dossziét tartalmazó csomagot mutassam be, és utána lesz...

ELNÖK: Így van! És egyben tárgyaljuk. Tehát egyetlen döntést hoztunk, egyben tárgyaljuk. Tehát a kedves képviselők járjanak el a lelkiismeretüknek megfelelően, ha kiadják, kiadják, ha nem adják, nem adják. Az ülés nyilvános. Öné a szó!

DR. HEGYALJAI MÁTYÁS helyettes államtitkár (Belügyminisztérium):
Köszönöm szépen, elnök úr. Csak még egy mondat, ahogy említettem is, minősített adatot nem tartalmaz a dokumentum semmilyen minősített formában. Köszönöm szépen.

2020. szeptember 23-án mutatta be az Európai Bizottság a javaslatát. Ez egy öt dossziéből álló csomagot jelent. Mindjárt az elején elmondanám azt, hogy nem örülünk ennek a javaslatcsomagnak, több okból sem, nemcsak a tartalom miatt, hanem az eljárás miatt sem. Korábban az volt az elképzelés, hogy a Bizottság megkeresi a tagállamokat, és a tagállamok észrevételeit figyelembe veszi azoknál a dossziéknál, amelyek nyilvánosságra kerülnek. Sajnálatos módon a Bizottság nem kereste meg Magyarországot a megjelenés előtt. Emellett a V4-országok és barátai, kettő balti ország és Szlovénia levelet írt a Bizottságnak, amelyben kifogásolták a tervezett dossziék egyes elemeit, ugyanígy tett Ausztria és Dánia is. Ennek a legjelentősebb eleme az volt, hogy a kötelező relokációt ezek a tagállamok minden körülmények között elutasítanák. Sajnálatos módon az Európai Bizottság ezeket a leveleket nem vette figyelembe, illetve az abban szereplő tartalmat semmilyen formában nem építette be a javaslataiba.

Ebből következik az, hogy a szolidaritási rendszer - az új, ami megjelent - tartalmazza mind a relokációt, mind pedig a kiutasítási szponzorációt. A szolidaritást kötelező elemként írja le: azokban az esetekben, amikor valakit kutatási-mentési műveletben mentenek ki, olyan sérülékeny csoportok esetében, akik olyan nagy számban érkeznek, hogy nem lehet megfelelően ellátni, illetőleg van egy olyan kitétel is, hogy egy tagállam migrációs nyomás alatt áll. Ilyenkor a tagállamok felajánlásokat tennének, azonban ha nem érkezik megfelelő mennyiségű felajánlás, akkor a Bizottság végrehajtási aktussal egy kulcs alapján, egy elosztási kulcs alapján határozná meg azt, hogy a tagállamok relokációban vagy kiutasítási szponzorációban vennének részt. Ez az egy lehetősége van az országnak, hogy a kettő közül valamelyiket válassza. Mentésülni csak egy esetben lehet ez alól, hogyha a nyomás alatt lévő tagállam írásban megállapodik azzal az országgal, amelyik átvételre kötelezett. Azt gondoljuk, hogy a gyakorlatban ilyen azért nem nagyon valósul majd meg, tehát ezzel igazából nem kell

nagyon számolni. A korábbi javaslatokban felmerült egy bizonyos pénzügyi megváltás lehetősége, ez a mostaniban már nem szerepel.

A Bizottság évente kiad egy emigrációkezelési jelentést, amelyben mindig előre jelzi azt, hogy őszerinte a következő évben várhatóan hány személyt kell majd relokálni a frontvonalban lévő tagállamokból. Hogyha valamelyik ország túl nagy nyomás alatt relokálna, ezt a kvótát a Bizottság ugyan csökkentheti, de természetesen az adott személyt valahova el kell helyezni, ez arányosan növelni fogja a másik tagállamoknak a kvótáját.

A kiutasítási szponzoráció esetében nyolc hónap áll rendelkezésre a frontállamnak, hogy visszaküldje a migránst az eredeti országába. Amennyiben ez nem sikerül számára, akkor egy másik tagállam fogja ezt a személyt átszállítani a saját tagállama területére. A Bizottság ezt hívja kiutasítási szponzorációnak, mi inkább úgy hívjuk, hogy késleltetett relokáció. Ne legyen kétségünk afelől, hogy ha egy ország nem tudja visszaadni nyolc hónapig az adott migránst, aki nála tartózkodik, akkor egy másik állam, amelyik átveszi, nyolc hónap után majd sikerrel jár ebben a kérdésben. Tehát ezért mi ezt így hívjuk.

Ennek megfelelően a Bizottság szponzorálja is ezeket a relokációs eljárásokat, így 10 ezer eurót adnak per fő a tagállamnak, a kísérő nélküli kiskorú esetén 12 ezer euró per fő, és a 2021-28-as évre 1,113 milliárd euró van ennek a végrehajtására. Ennek sem igazából örülünk, hiszen nyilván a költségvetés úgy épül föl, hogy van egy bizonyos összeg, azt különböző területekre kell ráfordítani, azonban ez látható, hogy ha ekkora összeget fordítanak a migránsok áthelyezésére, akkor ez hiányzik máshonnan, például a határvédelem területéről, ahol mi sokkal szívesebb látnánk ezt az összeget, és sokkal hasznosabbnak is látnánk, tekintettel arra, hogy több tagországgal együtt azt gondoljuk, hogy a külső határon meg kell állítani ezeket a személyeket, és ott kell arról dönteni, hogy ki léphet be az országba és ki nem.

A másik rendelettervezet az eljárási rendelettervezet: itt egy határon lefolytatott eljárásnak a reformjáról lenne szó. Kötelező lenne az eljárás a határon, amennyiben a személy biztonságot jelent az országra (*sic!*), valótlan információt vagy dokumentációt adott - ez bizony elég gyakran előfordul a gyakorlati tapasztalatok alapján -, illetőleg ha olyan országból érkezik, ahol az EU-s elismerési ráta 20 százaléknál alacsonyabb. Itt egy 12 hetes határidőt ad meg a tervezet a konkrét menekültügyi eljárás lefolytatására, majd amennyiben kiutasításra kerül sor, itt újabb 12 hétre van lehetőség, hogy ezt a kiutasítást végrehajtsák. Amennyiben ez a kétszer 12 hét eredménytelenül telik el, akkor az adott személyt be kell engedni a tagállam területére. Sajnos ebben a paktumban nem szerepel az a korábban támogatott javaslat, aminek mi is nagyon örültünk volna, hogy Európán kívüli, úgynevezett kikötői platformokat hozzanak létre, és itt vizsgálják meg a kérelmeket; ezzel nyilván tehermentesítik egyrészt az EU-tagállamokat, másrészt úgy fel lehet dolgozni ezeket, hogy akik elutasításra kerülnek, azok már ne is lépjenek be az országba. S nyilván itt egy együttműködés keretében, ami persze nem került tételes kidolgozásra, mert nem is szerepel most már a javaslatban, így tehermentesítenék azokat az országokat is, amelyek egyébként a frontvonalban vannak.

Bemutatott a Bizottság a 3. pontban egy előszűrési eljárást. Itt a belépést megelőzően kellene szűrni ezeket a személyeket; ez nem újdonság, hiszen ezt mi már régóta mondtuk, és a tranzitónában Magyarország többé-kevésbé hasonló szűrést végzett. Milyen célból végezzük ezt a szűrést? A személyazonosítás céljából; ugye, tudjuk azt, hogy az esetek nagy számában senki nem tudja, ki az, aki a határra megérkezik, hiszen az okmányait nagyon sok esetben vagy elvesztik, vagy szándékosan eldobálják. Van egy egészségügyi szűrés, ami, azt gondolom, napjainkban igen aktuális, tehát ez még nagyobb figyelmet kell hogy kapjon. (*Dr. Simon Miklós*

kimegy a teremből.) Illetőleg van egy úgynevezett biztonsági szűrés is, hogy megpróbálják kideríteni, milyen múlttal érkeznek oda azok az emberek, veszélyt jelentenek-e egyáltalán a társadalomra, ha belépnek. Itt ugye, a terrorizmus is szóba került, de egyéb más bűnözési formákban is részt vehetett korábban, mielőtt jelentkezett belépésre és szeretne menedékjogot kérni. Akik a külső határokat jogellenesen lépték át, itt azokra is vonatkozik ez a tervezet, akiket esetleg később fogtak el, mélységben az országban, tehát őket is előszűrni fogják, hiszen az, hogy most a határon jelentkezik, nem jelentkezik, be tud-e jutni vagy nem, ez nem mentesíti attól, hogy az adott személynek a személyazonosságát vagy az előéletét valamilyen formában megpróbáljuk beazonosítani.

A rendelettervezetben szerepel egy úgynevezett független emberi jogi monitoringmechanizmus; nem tudjuk pontosan, hogy ez hogyan működne és mi lenne. De általánosságban úgy gondoljuk, hogy egy ilyen előszűrési eljárásban semmi helye egy független testületnek, hogy a jogi monitoringot végezze, hiszen minden egyes ország a saját határán el fogja tudni végezni az eljárásokat, és most is biztosított mind a panasztételi lehetőség, mind pedig az egyéb jogorvoslati lehetőségek. Tehát nem nagyon hisszük, hogy ez egy előremutató javaslat lenne.

A negyedik: válsághelyzet, illetoleg vis maior esetében mit tegyenek a tagállamok? Itt a leglényegesebb, hogy amit említettem korábban, a visszaküldési szponzoráció már csak négy hónapig terheli a frontállamot, négy hónap után már egy másik tagállamnak kell átvenni az adott személyt, és neki kell valamilyen formában visszaküldeni az eredeti országba. *(Dr. Simon Miklós visszatér a terembe.)* Az, hogy az aktiválást kérő tagállam - mert ugye, a tagállamnak kérni kell, jelezni kell, hogy ő olyan migrációs nyomás alatt áll, hogy válsághelyzet van, ezt a Bizottság vizsgálja, és válsághelyzetben, úgy gondoljuk, ha már válsághelyzet van valóban, akkor ne az Európai Bizottság döntse el, hogy ez ténylegesen így van-e, hanem az Európai Tanács, hiszen úgy hisszük, ez a megfelelő döntési forma. Az is látszik egyébként, azzal összefüggésben, amiket említettem, hogy a Bizottság sokkal nagyobb és erősebb jogkört próbál magához vonni ezekkel a javaslatokkal.

Az Eurodac-tervezetnél szintén vannak módosító javaslatok, természetesen van előremutató, van olyan, ami nem nagyon oszt-szoroz. Ugye, az egyértelmű, hogy az Eurodac-rendszerre mint olyanra szükség van, a tagállamok ebbe adatokat kötelezően feltöltenek, a tagállamoknak ezekhez az adatokhoz joguk van hozzáférni, most már nemcsak menekültügyi célból, hanem bűnmegelőzési célból is szerencsére. Ami előremutató, hogy a menedékkérelmek helyett már a menedékkérőket fogják számontartani, és nem a kérelmeket fogja nyomon követni ez a rendszer, hanem magát a személyt, magát az egyént. Biztosítani fogja majd az az interoperabilitási rendelet, amely elfogadásra kerül, az Eurodac és egyéb rendszerek közötti átjárhatóságot, statisztikákat; ennek megfelelően ennek nyilván szerepe van. Illetőleg létrehozna majd itt egy új kategóriát a kutatási és mentési műveleteket követően partra szállított személyek tekintetében. Nem vagyunk róla meggyőződve, hogy ez egy külön kategóriát kell hogy képezzen, de nyilván még a viták előttünk vannak ezzel kapcsolatban.

Ezzel együtt, még ha azt is mondjuk, hogy az Eurodac egy jó irány lehet bizonyos módosításokkal, továbbra is fenntartjuk azt az álláspontot, hogy nem lehet a dossziékat egymástól elválasztani, hiszen csomagban is került bemutatásra, csomagban is kell gondolkodni. Az látszik a szövegből, hogy nagyon sok átvezetés van, visszahivatkozás főleg a menekültügyi dossziéra. Tehát az nem egy jó irány, hogy lépésről lépésre elfogadjuk ezeket a dossziékat, hiszen akkor a végén kénytelenek leszünk majd elfogadni, vagy ránk erőszakolják a menekültügyi dossziét is; az egyszerűbbekkel elkezdik, és így szépen sorban továbbmegyünk. Több ország is egyébként úgy vélekedik, hogy a csomagmegközelítés jó irány, bár sokan meg természetesen

szeretnének előre menni, és a német elnökség azt favorizálja, hogy próbáljunk meg egyesével ezekben döntésre jutni, és akkor majd az akaratukat valamilyen formában végül úgyis ránk erőltetik.

Az ütemezésről mondanék még pár szót. Október 8-án és november 13-án a bel- és igazságügyi miniszterek tanácsa ezeket megvitatta. Az álláspontunk világos, amiket elmondtam, nagyjából lefedi ezt. Tudjuk, mik azok a vörös vonalak, ami Magyarország számára nem elfogadható. Első helyen a relokáció szerepel; ez nem is kérdés, ezt minden egyes alkalommal elmondjuk. Bizottsági ülésen a ..... *(Az említett megnevezés nem érthető.)* és munkaügyi csoportban ezt az álláspontot képviseljük, de Németország továbbra is azt vallja, hogy a csomagmegközelítést fel kell adni. Mi nem szeretnénk ezt feladni.

Hogy mi lesz decemberben? December 14-én lesz a következő bel- és igazságügyi miniszteri tanácsülés. Itt már, úgy tűnik, hogy talán Németország sem fogja annyira erőltetni a közös álláspont elérését, ugyanis úgy tervezi, hogy egy menetrendet mutat be a minisztereknek, és ebben a menetrendben megpróbálja felvázolni, hogy ezeket a dossziékat a jövőben milyen szinten és hogyan szeretné kezelni, de valójában a portugál elnökségre lesz ez bízva. Ami a mi szempontunkból persze nem jó, mert a portugál elnökség kifejezetten ellentétes álláspontot képvisel hazánkkal: ők a relokációt kötelező szolidaritási elemként akarják megtartani, a csomagmegközelítést nem fogadják el - tehát egy nehéz félévünk lesz a következő évben is.

December 4-én lesz egy V4+ Ausztria, Szlovénia, két balti ország és talán Dánia közötti egyeztető; ezek az országok azok, amelyek azonos álláspontot képviselnek, és határozottan megtartják ezt a fontos pozíciót, amelyet mi is mondunk, most már nagyon régóta, hogy semmiféle kötelező feladatot, semmiféle kötelező átvételt, relokációt - mindegy, hogyan nevezzük, kiutasítási szponzorációnak - ezek az országok nem fognak elfogadni.

Röviden ennyit kívántam elmondani az öt dossziéről. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Van-e kérdés? *(Jelzésre:)* Tessék, Harangozó Tamás képviselő úr!

Hozzászólások

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mennék végig, mert egy viszonylag vaskos anyagról beszélünk, és szerintem nem minden úgy hangozott el, még csak nem is úgy, ahogy le van írva a saját anyagukban, államtitkár úr, de szerintem ezeket érdemes megbeszélni és tisztázni.

Először is: az emberben mindig felmerül a kérdés, hogy hogy kerül a csizma az asztalra. Itt most hallottuk, hogy szeptember 23-án került napvilágra ez a javaslat, ami jelen pillanatban, ha jól értem, a Bizottságnak a javaslata, tehát az Európai Parlament sem tárgyalta még, és ha jól értem, akkor a Belügyminiszterek Tanácsa egyszer beszélgetett róla, mert nemsokára fognak... - illetve kétszer, ha jól értem, és most meg talán decemberben fognak még egyszer.

Mindeközben az önök előterjesztése világosan leírja, hogy az Európai Tanács, tehát a miniszterelnökök erről a kérdéstről az anyag szerint 2021. június végéig biztosan nem fognak még csak vitatkozni sem. Ez azt jelenti, hogy a jövő nyár végéig ez a kérdés igazából a szakmai viták szintjén mozog maximum, politikai viták tárgyát elvileg nem fogja képezni. Én nem is értem egyébként, hogy ha az előterjesztésükben ezt írják le, akkor a német elnökséggel kapcsolatban milyen érvek hangoztak itt el. Ez, akárhogy is nézzük, még talán a portugál elnökséget is túl fogja élni, ha igaz az, amit ide leírnak, hogy 2021. június végéig nincs napirenden ez a kérdés, a június 24-25-ére tervezett ülésen is még csak Schengen jövője szerepel lehetséges témaként. Szerintem ezt fontos

tisztázni, mert az nagyon jó lenne, hogyha nem tennék megint belpolitikai kampánytémává ezt a kérdést, annál is inkább, mert tényleg fontos az országunknak, hogy ezek a döntések végül milyen irányban születnek meg.

Ez a javaslatcsomag azt mondja, hogy a jelenlegi dublini rendeletet egyszerűen meg fogja haladni, és egy teljesen más irányban indul el, ami szerintem, akárhogy is nézzük - és ha az önök előterjesztését is nézzük, számos ponton megjelenik az „előremutató” szó -, nyilvánvalóan egy teljesen más hozzáállást mutat, mint ahogy az első, kezdeti pillanatokban volt.

Egyet nem értek, amit az államtitkár úr mond, meg amit egy picit ez a javaslat is próbál sugallani, hogy miért állítják önök azt, hogy kötelező relokáció van ebben a javaslatban, amikor ön is elmondja, hogy választani lehet, ez a kötelező áttelepítés, hogy a politikai szlogenek szintjén beszéljünk. Ennek a javaslatnak pont az az újdonsága, hogy nem teszi kötelezővé az áttelepítést semmilyen módon, a tagállamok választhatnak az áttelepítés, illetve a kiutasításban való részvétel között. Önök írják szó szerint - hadd olvassam föl -: a kiutasítási szponzoráció keretében a tagállamok segítséget nyújtanak az első belépés helye szerinti tagállam területére érkezett, tartózkodási jogosultságot nem szerzett, azaz kiutasított migránsok kiutasításának végrehajtásához, elsősorban diplomáciai kapcsolataikat felhasználva, de - és itt jön a lényeg, ezt húztam alá - biztosíthatnak állományt és technikai segítséget is a kiutasítások végrehajtására. Magyarul: ebben a javaslatban van olyan döntési pontja bármelyik országnak, hogy egyetlen migrációval érintett menekültet nem kíván az országa területére beengedni, főleg nem relokáció tekintetében, hanem azt választja, hogy közreműködik a kiutasítottaknak a kiutasításában, ráadásul itt azt írják önök, hogy elég mondjuk állományt vagy technikai segítséget nyújtani ehhez.

Azt gondolom, hogy ezzel az egész politikai felhajtást és habverést, amit eddig sokszor csináltak, szerintem le lehetne zárni. Ha ez a javaslat átmegy, ha jól értem, akkor Magyarország szuverén dönthet úgy, hogy senkit nem enged be relokációs eljárásban, tehát más tagállamokból Magyarország területére, mondjuk egy olyan frontországból, ahol sokan vannak, hanem azt mondja, hogy köszöni szépen, ő segít, ha nem is a Falcon business jetekkel, de mondjuk a honvédség kötelékében lévő utasszállító repülőket például följánlhatja arra, hogy visszautazzassuk ezeket az embereket a kibocsátó országba. Nyilván olyan emberekről beszélünk, akiket már jogszerűen kiutasított valamelyik tagállam, tehát nincsen joga az Európai Unióban tartózkodni. Azt nem értem, hogy ez miért nem jó Magyarországnak, és azt nem értem, hogy miért hangzik el olyan félmondat az ön szájából is, hogy erőszakolt relokációs eljárás van ebben a javaslatban, mert amit önök leírnak, aszerint sincs.

A másik, amit szerettem volna mondani, igen, ezt itt alá is húztam, hogy június 24-25-e előtt ebből döntés, sőt, még vita sem lesz, tehát igaziból, persze, a szakmai vitának mindig van helye, csak az ember nem bírja nem észrevenni, hogy ez a javaslat két és fél hónapja az asztalon van. Valamelyik javaslatukban még a múlt időt is elfelejtették beleírni, tehát az október 23-ai ülésre még jövőbeni ülésként tekint az anyag, és mégis csak akkor kerül ez ide az asztalunkra, amikor a miniszterelnök elkezd megint migrációs kérdésekről beszélni. De nagyon remélem, hogy ennek nem ez az oka. Sőt, itt még a magyar tranzitóra koncepciójáról beszélnek önök, ami azt mutatja, hogy az anyag azért mégsem tegnap készült, hiszen tranzitóra már nincs.

Több esetben leírják, hogy egyes tekintetben előremutatóak a javaslatok, erre ön is tett utalást. Hogy őszinte legyek, tőlünk sem áll távol. Azt értem, hogy politikai kérdés, magyar szempontból nem áll távol tőlünk, hogy a csomagban való kezelés érveit egyébként elfogadjuk. De, egy pillanat, csak azt nézem itt is, hogy az „előremutató”-t olvashatjuk a javaslatban. Még egy rész, ha jól emlékszem, igen, az Eurodac javasolt módosításának jelentős része előremutató, ezeket akartam kijegyzetelni.

De akkor térjünk át a határozati javaslatunkra, mert szerintem az a lényeg, és akkor én most a magam, illetve megkockáztatva a frakcióm álláspontját mondom! Az, hogy az Európai Unió migrációs politikájának reformja csak egységesen kezelve elfogadható, egy csomagban, ezt akár tudjuk támogatni. Tehát értjük, hogy politikai kérdés elsősorban, technikai kérdésként tudjuk támogatni, mert logikusnak tűnik, hogy mondjuk az Eurodacot teljesen fölösleges anélkül módosítani, hogy azt a jogszabályt, ami alapján az Eurodacot például használni kell, ne módosítsuk.

Mivel a tárgyalt kérdések nagy része politikai konszenzust igényel, így európai tanácsi szinten kellene dönteni róluk. Ezt nem értem, főleg azt nem értem, hogy egy kormányzati apparátus hogy tud leírni egy ilyen mondatot. Tehát én értem, hogy Magyarország egy viszonylag voluntarista, autokrata berendezkedésű ország lett, de az a rossz hírem van, hogy demokráciában a döntéseket a nép, illetve a választott képviselőin, a parlamenten keresztül hozza. A kormányok normális esetben ezeknek a döntéseknek a végrehajtásáról gondoskodnak. Ez nagyjából így van az európai rendszerben is. Tehát az, hogy önök azt kérik, hogy az Európai Parlamentnek, a nép által közvetlenül választott testületnek ne legyen joga dönteni, hanem majd a miniszterelnökök egy asztalnál leülve mindent eldöntenek, ezt így, ebben a formában biztos, hogy nem lehet támogatni. Én azt gondolom, nem véletlenül van együtt-döntési eljárás sok esetben, hogy itt a Parlamentnek és a Tanácsnak meg kell találnia a megfelelő konszenzust, nem véletlenül vannak ezek a szervek.

A jelen rendeletervezetek mentén kirajzolódó migrációs reform nem teremtené meg a tagállami felelősség és szolidaritás egyensúlyát. Elolvasva az anyag számos kritikáját, akár azokkal egyetértve is, én erre azt tudom mondani önöknek, hogy akkor ezek szerint van még legalább nyolc-kilenc hónapjuk, hogy ezekben a vitás kérdésekben, amiket az anyag tartalmaz - és vannak benne jogos kritikai felvetések, itt a határozati javaslatunk további pontjaiban lehet ezeket olvasni -, tessék keményen tárgyalni. Hogyha végre el tudnánk fogadni egy közös nemzeti álláspontot, akkor nyilván ebben minden politikai tényező is tudja segíteni az ország álláspontjának minél sikeresebb elfogadását. Erre azt tudom mondani, hogy jelen állapotában lehet, hogy nem tartalmazza, de azért még egyszer szeretném kiemelni, hogy kötelező betelepítést ez a javaslat, önök is pontosan tudják, már most sem tartalmaz.

A negyedik pont az, hogy csak olyan eljárásrendeket és szabályokat tudunk támogatni, amelyek megakadályozzák az illegálisan érkező migránsok bejutását az Unió területére, és hatékonyan képesek kiszűrni közülük a védelemre valóban jogosult személyeket. Ezt a pontot pedig nagy örömmel támogatjuk, és nagy örömmel meg is szavaznánk. De még egyszer mondom, a négy pontból azt, hogy a Tanács döntsön ebben egyedül, ami egyébként felülírja az uniós alapszerződéseket is meg minden logikát is, azt így, ebben a formában biztosan nem.

Engedjék meg, hogy a véleményeken és az egyes tervezetpontokon egyenként nem megyek végig, bár azt gondolom, hogy azért ülünk itt elvileg, hogy ezeket akár végig is beszéljük, csak sommásan azt tudom önöknek mondani, hogy egy-két ilyen vadhajtást leszámítva teljesen elfogadhatónak tartjuk azokat a pontokat, amelyek a szakmai vagy akár a magyar álláspontot praktikus módon megközelítve kérdőjelezik meg a javaslat jelenlegi állapotát. Ezzel semmi baj nincsen. Mint ahogy beszéltük itt az előbb, körülbelül kilenc hónap, de inkább egy év van még arra, hogy ezeket a tárgyalásokat folytassák, és biztatom is önöket arra, hogy ezeken a pontokon próbáljanak meg minél jobb eredményt elérni.

Magyarország meg a frontországok pontosan tudják, hogy milyen konkrét problémák adódhatnak bizonyos jogi szituációkból, van tapasztalatuk, ezért azt gondolom, az olyan felvetések kapcsán, amelyek arról szólnak, hogy kikaput hagy a javaslat, ki fogják tudni játszani, nem ad valós megoldást arra, hogy egyébként -

mondok egy példát - az eljárás alatt hogyan lehet azt megakadályozni, hogy azzal visszaél-e valaki, nem vonja ki magát az eljárás alól és megy el a kijelölt helyéről, hogy utána aztán bottal üthessük a nyomát, ezeken kell küzdeni, ezeket meg kell értetni a nyugat-európai barátainkkal is, hogy ez sajnos nem úgy van, hogy leírunk egy mondatot, és akkor azt majd mindenki szépen betartja. Ezzel egyetértek.

Szerintem, sommázva az egészet, azt szeretném kérni, hogy önök se csináljanak belőle politikai, belpolitikai kérdést, és főleg ne olyat, aminek nincs igazságalapja.

Az első és legfontosabb állítás, hogy óriási előrelépés ez a javaslat, mert ha magyar nemzeti szemszögből nézzük, akkor az a helyzet, hogy mi dönthetünk úgy - még egyszer mondom, leegyszerűsítve -, hogy a honvédség csapatszállítónak álcázott utasszállító repülőgépeit följánljuk a kiutasítottak hazaküldésére, és ezzel Magyarország kivette a részét úgymond az európai szolidaritásból. Ön is mondta: választhatunk. Ezt is választhatjuk. És ez nemcsak arról szól, hogy mi magunk kiutasítunk, főleg abban a helyzetben nem, amikor itt a diplomáciai kapcsolatokról, meg az ország erőforrásaitól, meg nemzetközi beágyazottságától függ, hogy ki mit tud elérni. Ebben a tekintetben, néhány „-isztán” végződésű országot leszámítva, Magyarország érdekérvényesítő képessége az elmúlt években, hát, maradjunk annyiban, hogy nem túlságosan nőtt. Valószínűleg Németország vagy Franciaország ezt előbb tudja majd elintézni, mint mi bármikor. De hozzájárulhatunk akár ezzel is, és ezzel ki van pipálva a dolog.

Az összes többiről pedig, azt kérem, hogy tárgyaljanak, képviseljék az ország álláspontját. Elnök úr, én azt tudom mondani önnek, hogy ha a 2. pontot hajlandó a Bizottság kivenni a közös, mind az öt rendeletre vonatkozó álláspontok négy pontja közül, akkor én azt akár szívesen meg is szavazom; ha nem, akkor nyilván csak tartózkodni fogok tudni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Kedves Képviselőtársak! Az előttünk lévő javaslatokról összességében a következőt szeretném mondani. E javaslatok mindegyike azt az úgynevezett lopakodó jogalkotási folyamatot testesíti meg, aminek a végén ott van mind a kötelező elosztás, a migránsok kötelező elosztása, illetőleg a migránsok minél nagyobb tömegű kötelező beengedése az Európai Unió területére. Mindegyik javaslat konzekvensen abba az irányba tesz lépéseket, éppen ezért én ezt rendkívül veszélyesnek tartom, és azt gondolom, hogy ennek a végsőkéig ellent kell állni.

Én természetesen egyetértek azzal az állásponttal, amelyet a Fidesz és a KDNP képvisel: nem a bajt kell idehozni az Európai Unió területére, hanem ott kell orvosolni a problémákat, ahol egyébként azok keletkeznek. Teljesen világos, hogy a jelenlegi javaslatok a migrációs nagy népvándorlást próbálják valamilyen módon, hát, úgy-ahogy mederben tartani, de még arra is csak nagyon kevés esély van. De a migrációra mint pozitív folyamatra tekint, úgy kezeli az egész folyamatot ez a javaslatcsomag, amelyet inkább segíteni kell, és sokkal inkább jelent ez újabb pozitív üzenetet azok felé, akik még egyébként gondolkodnak azon, hogy elinduljanak-e az Európai Unió irányába, mintsem hogy megállítsa ezt a folyamatot. Éppen ezért, azt gondolom, minden eszközzel akadályozni kell azt, hogy ez így megvalósuljon. A kiosztott bizottsági álláspontban a részletszabályokkal kapcsolatban is van egy részletező kifejtése annak, amit mondok.

Egy dolgot szeretnék még mondani. Harangozó képviselőtársam valószínűleg figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy az Európai Unió legbefolyásosabb vezetőjének az eredeti szándéka az volt, hogy az európai parlamenti képviselők választása után - ez 2019-ben volt egyébként, tehát tavaly - a Bizottság elnöke Manfred Weber legyen. És az is köztudott tény, hogy egyébként a magyar miniszterelnöknek perdöntő szerepe volt abban, hogy mégsem Manfred Weber az Európai Bizottság elnöke, hanem Ursula von

der Leyen, akit egyébként sajátos módon a német kancellár asszony nem szavazott meg, belső koalíciós okokból, de érdekes együttállás mindenképpen, hogy egy német jelöltet a német kancellár nem támogat.

Az viszont kétségtelen, hogy nem értünk egyet a tekintetben, hogy Magyarországnak milyen befolyása van vagy milyen nincs, vagy milyen érdekérvényesítő képessége van vagy milyen nincs. Kétségtelen, hogy a fennálló, legális eszközökkel és azzal az információ és tárgyalástechnikai, meg mindenfajta politikai eszközzel, ami a rendelkezésünkre áll, az EU életét döntően befolyásoló kérdésekben tudunk egyébként a nemzetgazdasági méretünknel vagy a lélekszámarányunknál messze-messzemenőbbekig túlmutató döntéseket befolyásolni. Ezt lehet persze „-isztánnak” minősíteni, de akkor valószínűleg Harangozó képviselő úr értékelésében az is csak egy ilyen elhanyagolható tény lenne, ha ne adj’ isten, Szájer József lenne a Bizottság elnöke, mert az is csak egy ilyen „-isztáni” befolyás és jelentéktelen kis apróság. Mert azért a tények, képviselőtársam, mást mutatnak. Tudom, hogy önök szeretnék leértékelni a magyar miniszterelnököt, de pillanatnyilag a magyar kormánypolitika befolyása az EU folyamataiba igen jelentős; ezt egyébként a mostani viták is mutatják.

Az pedig, hogy nem engedünk annak a kötelező szolidaritásnak, migrációs elosztásnak, vagy nem tudom, minek hívjam, ami most már folyik nagyon-nagyon régóta, annak megvan az a sajátos eredménye, hogy az EU küzd vele, a brüsszeli bürokrácia nagyon szeretné; azoknak a tagállamoknak, akik szeretnének megszabadulni az odamenő migránsok egy jelentős részétől, ez nagyon jól jönne, viszont Magyarország részvételével a visegrádi négyek és még jó néhány tagállam eredményesen küzd ez ellen. Én ezt a politikát feltétlenül folytatni szeretném.

Egyébként maga az öt javaslat számtalan abszurditástól szenved, tehát látszik, hogy egy politikai kényszer szülte. Azt nem tudja mondani az Európai Bizottság, hogy fel van adva a kötelező migráció, mindig előbújik valahonnan valamilyen álnéven vagy leánykori néven. Hogyan segíti az például a kiutasítás végrehajtását, ha az EU nem ismeri el harmadik biztonságos államnak azokat az államokat, amelyek egyébként tagjelöltjei az Európai Uniónak? Teljes abszurditás! Vagy miért nem ismeri el az EU azokat az erőfeszítéseket szolidaritási erőfeszítésnek, amit Magyarország a magyar államhatár védelmében, és megjegyzem, a fennálló schengeni határok védelmében kifejt? A schengeni egyezményeket senki nem törölte el, azokat a jogszabályokat be kellene tartani - persze nem tartják be. De azért, mert valaki nem tartat be egy jogszabályt, ez nem ok arra egyrészt, hogy ebből előnyt kovácsoljon, másrészt pedig, hogy mások szintén ne tartsák be ezeket a jogszabályokat. Magyarország komoly eurómilliókat, sőt most már euró-százmilliókat költ a schengeni határ védelmére. Ezt miért nem lehet elismerni szolidaritásnak? Ez fel nem fogható.

Úgyhogy én azt javaslom összességében, hogy a magyar parlament szakbizottságai részéről - mert mi most egy szakbizottsági véleményt adunk egyébként az európai ügyek parlamenti szakbizottságának, és ő fogja az álláspontot majd meghatározni, tehát nem mi, félreértés ne essék; mi most csak egy támasztékot adunk az Európai ügyek bizottságának -, tehát azt gondolom, az legyen az eljárás módunk, hogy semmilyen olyan törekvésnek nem szabad teret engedni, ami ezt a lopakodó relokációt, áttelepítést elősegíti, és szigorúan a schengeni alapon kell állnunk. Van egy schengeni egyezmény, azt senki nem mondta még fel, abban benne szerepel, hogy kit lehet beengedni az EU területére, kit nem, és annak kell érvényt szerezni.

S van természetesen egy ENSZ menekültügyi egyezmény, azt mi is elismertük, de abban is rendkívül szigorú feltételek vannak arra nézve, hogy kit lehet elismerni politikai menedéjjel vagy menedékesnek és kit nem. Most az az érdekesség van, hogy ha ennél kevésbé tartjuk be a KRESZ szabályait, mint ahogy az Európai Unió a

saját migrációs szabályait, akkor a jogosítványt itt pillanatok alatt elvonnák tőlünk, teljes joggal, mert hát az élet mást követel. Ha mindenki 80-nal megy az Üllői úton, akkor az, aki be akarja tartani a sebességkorlátozást, az feltartja a forgalmat. De ezzel nem lehet érvelni, mert van sebességkorlátozás.

Ha már van menekültügyi egyezmény, azt senki nem mondta fel, Magyarország is elismeri, ha már van schengeni egyezmény, akkor azt is szorgalmazni kéne az Európai Bizottságnak, amely egyébként a jogszabályok betartásának és a szerződésnek az őre, és nem annak az őre, hogy minél olajozottabban menjen a migrációs folyamat Európában. Ezzel szemmel láthatólag nem tudunk semmit sem kezdeni, mert nincsen sikeres integrációs modell, és az is napnál világosabb, hogy a migráció és a biztonság az egymással szorosan összefüggő kérdések, még akkor is, hogyha ezt egyébként a migrációpárti brüsszeli bürokraták előszeretettel szeretnék eltagadni vagy eltitkolni. De ez most már mindenki számára világos, bizonyítja ezt az a sok száz áldozat, aki ennek a terrorizmusnak meg közbiztonságromlásnak az áldozata, abban pedig milliók vannak, akik a no-go zónákban laknak európai polgárként, és azt látják, hogy az alapvető jogaikat sem lehet érvényesíteni.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy azt a tanácsot kellene adnunk az Európai ügyek bizottságának, hogy ennek a lopakodó jogalkotási folyamatnak álljunk ellen.

Van-e más hozzászólás, tisztelt bizottság? - mármint első körben. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Második kör, Harangozó... *(Jelzésre:)* Bocsánat! Képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Csak egyetértőleg fogalmaznék Harangozó képviselő úrral, és egyébként nem zárta ki az ő véleménye Kósa elnök úrnak a véleményét sem, hiszen ő is amellett érvelt, hogy azért itt a szabályozásban nagyon sok minden áttekintendő van. Ez nyilván nem a bizottságunknak lesz a feladata. De azt azért világosan kell látni, és mondjuk, én egy intézménynek talán a nem átgondolt vagy veszélyes voltára szeretnék utalni, ezzel a kiutasítási szponzorációval kapcsolatban azért érdemes mindenkinek tudni vagy felhívni a figyelmet, hogy körülbelül 370 ezer kérelmet utasítanak el évente az Európai Unióban, és ezeknek töredéke, egyharmada lesz az, akit valójában sikerül a származás szerinti országába visszajuttatni. Tehát hogyha Magyarországnak ebben a feladatban lesz része, illetve ezt választhatná vagy ezt választaná, akkor nem biztos, hogy egy túl sikeres misszióban venne részt, tehát magának ennek az intézménynek is van egy nagy problémája.

A másik, amit viszont mindenképpen jó iránynak kell tartani, az, hogy a Frontexnek a megerősítése folyamatosan zajlik, illetve a Frontexnek az erősítésére is tesz kísérletet a javaslat. Mindig azt mondtuk, hogy nagyon fontos az Európai Unió határainak a védelme, és hogyha már nem sikerül a migrációnak az okait kezelni a kiindulópontban, akkor az államoknak a határon történő együttműködése az kifejezetten fontos. Nem véletlenül szokta egyébként a Jobbik is a határnak a védelmét és egyébként a Frontex keretén belüli együttműködést is fontosnak tartani. De úgy látni, hogy volt nagy elvárás, viszonylag pozitív volt a fogadtatás, azonban az ördög mindig a részletekben rejlik, nagyon sok mindent kell ezen változtatni. Egyébként ebben csatlakoznék Harangozó képviselőtársamhoz, hogy a kormánynak lehetősége lesz megszabni azokat az irányokat és lefolytatni azokat a tárgyalásokat, amely mindannyiunk közös érdekét, Magyarország közös érdekét érinti.

Összességében egyébként maga a tervezet elfogadható. Nyilvánvalóan ezeket az intelmeket az Európai ügyek bizottságának el kell mondani és el kell juttatni, de a kormányra vár kemény időszak abban, hogy érvényesítse a magyar embereknek, illetve Magyarországnak az érdekét. Mi szeretnénk, hogy a Frontexszel kiemelten foglalkozzunk és a megerősítésén dolgozzunk, és gondoljuk újra a kiutasítási

szponzorációnak a veszélyeit. Hiába egy választási lehetőség, de rejlik benne veszély. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor az első körben megadom a viszonzás lehetőségét a kormány képviselőjének.

Dr. Hegyaljai Mátyás válasza

DR. HEGYALJAI MÁTYÁS helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon köszönöm, hogy ilyen pontosan összefoglalta ezt a folyamatot, ami most az Európai Unióban történik és az előterjesztésem és a tájékoztatónk lényegét.

Harangozó képviselő úrnak: én azt gondolom, hogy nem ellentétes az, amit én szóban elmondtam, ahhoz képest, mint amit írásban leadtunk. Írásban leadtuk a tényeken alapuló, konkrét helyzetet, próbáltuk ezt az önök részére minél szélesebb körben elemezni. Én szóban csak a leglényegesebb dolgokat emeltem ki, illetőleg arra hívtam föl a figyelmet, amit én személy szerint is veszélyesnek tartok. Most vissza is nézem, hogy mit mondtam. Én azt mondtam, hogy a szolidaritás kötelező elemei vagy a relokáció, vagy a kiutasítási szponzoráció. A kettő közül valamelyikben részt kell venni. Ha nem érkezik elég felajánlás, akkor a Bizottság végrehajtási aktussal határozná meg azt, hogy mennyi az egy tagállamra jutó fő, akit át kell vennie.

Említettem, hogy a tagállamnak csak abban van lehetősége, hogy arról döntsön, hogy vagy a relokációban, vagy a kiutasítási szponzorációban vesz részt. Ha a kiutasítási szponzorációt választja, akkor valóban megvan az a lehetősége, hogy a frontország, amelyik nem tudta visszaküldeni az adott személyt nyolc hónapon belül a származási országába, akkor a felelősséget átvállaló ország átveszi ezt a személyt. Említettem, hogy elég kétségesnek gondolom én, a szakmai múltamat is tekintve, hogy ha egy ország, mondjuk Görögország nyolc hónapig képtelen volt visszaadni az adott személyt a származási országának, akkor Magyarország ezt sikerrel fogja megtenni, ha ránk ez kötelező, tehát a kiutasítási szponzoráció, hogyha ezt választjuk. Tehát ez kétséges. De az egészen biztos, hogy nem fordulhat elő, hogy mindenkit visszaadjunk azokból a személyekből, akit nekünk át kell venni. Tehát a gyakorlati végeredmény az lesz, hogy ezeknek a személyeknek vagy egy része vagy a teljes bizony itt fog maradni.

A másik, amit említettem, hogy van arra lehetőség, hogy ezt bizonyos kompenzációs intézkedésekkel kiváltsuk, ön is említette, hogy segítsünk a személyek visszaszállításában, tehát biztosítsunk repülőjáratot. Én úgy tudom, ezt korábban már fel is ajánlottuk a Frontex-vitában is, hogy Magyarország szívesen együttműködik, tehát a relokációt leszámítva mi együttműködünk abban, hogy visszavigyék ezeket az embereket a származási országba, és ehhez fizikai feltételeket, személyzetet, eszközt is tudunk biztosítani. Azonban ez csak abban az esetben lehetőség a számunkra, hogyha az adott ország, ha már görög-magyar példánál ragadtam, ha Görögország Magyarországgal megállapodik és elfogadja azt, hogy jó, akkor mi ne vegyünk tőlük vissza kiutasítási szponzorációban, hanem inkább szállítsuk vissza azt az ötven-száz főt - most csak a hasamra ütöttem -, akit ránk szab az Európai Bizottság, mert ahogy említettem, ugyanis ő fog ebben dönteni egy végrehajtási aktussal, ő fogja meghatározni, amit mondtam is, hogy nekünk ez nem tetszik. Ha ebbe Görögország beleegyezik és ez nekünk megfelel, ebben az esetben beszélhetünk arról, hogy ezek a személyek visszakérülnek. Minden más esetben, sajnos, itt fognak maradni.

Ezért is használtam azt a kifejezést, hogy késleltetett relokáció, merthogy a személyek itt maradnak. És hogy ez nem felesleges aggodás, én azt gondolom, aláhúzza az is, hogy Magyarországgal együtt kilenc tagállam ugyanezen a véleményen van, hogy ebben a javaslatban bizony itt kötelező relokáció vagy kötelező kiutasítási

szponzoráció, vagy kötelező, bárhogy is nevezzük, fog történni, ezért van ez a kilenc ország jelenleg, aki ezen aggódik. És igen, vannak olyan tagállamok, amelyek pedig ragaszkodnak ahhoz, hogy igenis a szolidaritási keretben minden egyes tagállam - Magyarország is - vegyen át személyeket, mindegy, hogy relokáció vagy pedig kiutasítási szponzoráció formájában.

A tranzitónát pedig azért tettük be a dokumentumba, mert most is említettem, hogy ezek a kikötői platformok sajnos nem szerepelnek benne, ez egy jó példa, és Magyarországon, mi úgy ítéljük meg, hogy a tranzitóna azért jól működött és jól kiszűrte a jogosulatlanul belépni kívánó személyeket. Ha tudjuk a történetét, nyilván nem azért van benne múlt idő, hogy elfelejtettük volna, hanem ez így van benne.

Az álláspontunkat képviseljük, tárgyalunk is folyamatosan. S azt is elmondanám akkor ezzel együtt, hogy Magyarország, igen, most is segítséget nyújt, tehát tudjuk pontosan, hogy a Balkánon rendőrökkel is ott vagyunk, eszközben segítettük a balkáni országokat, hiszen a balkáni útvonal a mi földrajzi elhelyezkedésünk szempontjából igen jelentős terület, tehát erre próbálunk mindenképpen odafigyelni. S a V4-partnereink is ugyanezen az állásponton vannak.

Ennyiben szerettem volna csak kiegészíteni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A második körben? *(Jelzésre:)* Harangozó képviselő úr!

További hozzászólások

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm. Röviden hadd kezdjem a szakmai részével, mert államtitkár úr válasza világosabbá tette azt, ami le van ide írva, félig; de csak félig, mert az anyag leírja ezt, hogy akkor 8 hónapon belül át kell hozni például - akkor beszéljünk magunkról - Magyarországra. De ugye, még a következő részben is azt írja, hogy egyébként kapacitásfejlesztéssel, migrációs nyomás harmadik országban, hozzájárulással ezt ki lehet váltani, ugye? Azt gondolom én legalábbis, az ön szavaiból az derül ki, hogy ez nem főszabály. Akkor szerintem ebbe az irányba érdemes lenne elindulni. Szerintem Magyarországnak a magyar álláspont szerinti végeredmény tekintetében azért nagyon ideális megoldás tudna lenni, ha a saját határait hagynák megvédeni, egyébként pedig anyagi vagy egyéb eszköz-hozzájárulással tudna segíteni másoknak, és ezzel az európai szolidaritásból a maga részéről kivenné a részét. Amíg az ország álláspontja ez. Ez akkor csak egy vélemény tőlem.

Mindazonáltal - és itt befejeztem a szakmázást, mert elnök úr megrugdosta a politikai vészharangot is - nem igazán értettem, mit akart kifejezni Kósa elnök úr a felvezetőjében. Tehát ha jól értettem, ön most azzal próbált nyomatékokat szerezni az álláspontjának vagy a fontosságának, főleg a miniszterelnök fontosságának, hogy tájékoztatott minket arról, hogy Magyarország, Magyarország Kormánya és személy szerint Orbán Viktor annyira erős politikus, a Fidesz annyira erős párt, hogy meg tudta akadályozni, hogy Manfred Weber legyen az Európai Bizottság új elnöke, és büszkén elmondta, hogy Orbán Viktoron múlt, tehát Orbán Viktor személyes választottja, hogy Ursula von der Leyen most az Európai Bizottság elnöke. Ehhez gratulálunk; egyébként saját pártcsaládjukon belül azt gáncsolnak el, meg azt lehetetlenítenek el politikailag, akit csak akarnak, és biztos, hogy ez fontos pont is volt az önök életében. De az a rossz hírem van, hogy ezt a javaslatot, amiről ön most elmondta, hogy nem, nem, soha, elnök úr, ezt Ursula von der Leyen és az ő Bizottsága jegyzi. Tehát erre az ambivalenciára azért néha legyenek kedvesek gondolni egy picit, amikor ilyen politikai mondatokat mond, elnök úr. Engem egyáltalán nem érdekel, ki az Európai Bizottság elnöke; ön most azt mondja, hogy Ursula von der Leyen, aki ezt a javaslatot jegyzi, az önök személyes jelöltje. Akkor továbbra is azt tudom mondani, próbáljanak meg nagyobb

befolyást érvényesíteni a pártcsaládjukon belül is abban, hogy Magyarország számára kedvezőbb végeredmény legyen ebben a javaslatban. Köszönöm.

ELNÖK: Azt hiszem, Harangozó képviselő úr félreértett. Én csak arra szerettem volna felhívni a figyelmét, arra a félmondatra, amit szeretnek mondani, hogy Magyarország befolyása valamifajta „-isztánnal” egyenértékű az Európai Unióban. Ez nyilvánvalóan nem igaz.

Természetesen Ursula von der Leyen nem egymagában Orbán Viktornak köszönhette azt, hogy a Bizottság elnöke lett; többek között megszavazta egyébként az önk európai parlamenti frakciója is. Persze félreértés ne essék, nem a Magyar Szocialista Párt frakciója, amely egy főből áll, tehát frakciónak egyébként sem nevezhető, hanem a szocialisták és az Európai Néppárt frakciója volt az, amely azt a dealt megkötötte, aminek kapcsán az elnök asszonyt megszavazták. De ne legyen félreértés, nem Orbán Viktor jelöltje volt, nem erre utaltam, hanem a német kancellár asszonyé, hiszen a német kancellár asszony kormányában volt hadügyminiszter. De nem érdemes ezzel sokat foglalkozni, csak azt szeretném, hogy pontosan beszéljünk erről. Én csak azt mondtam, hogy az a mondat, amelyet előszeretettel szeretnének látni, hogy Magyarország jelentéktelen a miniszterelnökkel együtt, ez nem pontosan fedí a valóságot.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Elnök úr, személyes érintettségben szeretnék egy mondatot szólni, mert félreértett; csak azért, mert tényleg fontos.

ELNÖK: Tessék!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Én nem Magyarország Európai Unión belüli érdekérvényesítéséről beszéltem, amikor az „-isztános” végű országokról beszéltem, hanem az esetleges migránsok hazatelepítésében betöltött erejét és szerepét egy tízmilliós országnak, köztünk hazánknak, mert...

ELNÖK: Bocsánat, remek alkalom, ahogy ezt az előbb említette...

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): ...abban a térségben, ahova őket haza kellene vinni, Magyarországnak nincs ereje és befolyása, hogy ezt elintézzék. Pont. Ennyit mondtam.

ELNÖK: Így van. Nagyon szépen köszönöm, hogy akkor ezt így pontosítottuk, mert ez pontosan rávilágít arra a nem elhanyagolható tényre, hogy a kiutasítás kapcsán bizonyos országokból jövő migránsokat visszatelepíteni teljes mértékben esélytelen. Például olyan jelentős kibocsátó országok, mint Afganisztán, Pakisztán, Banglades, kerek pereg megmondták, hogy senkit nem vesznek vissza. Ez részben összefügg azzal az egyébként nem elhanyagolható háttér-információval, hogy ezeknek az embereknek egy része olyan bűnöző, akiket otthon a saját hazájukban nem szívesen látnak. Így aztán ez ránk marad. Ezt mutatja az, amit egyébként helyettes államtitkár úr mondott, csak nagyon óvatosan fogalmazott, hogy ha a számokat megnézzük, hogy ahhoz képest, hogy eddig, mondjuk, 2016-tól kezdődően mennyi kiutasítási döntést hozott az Európai Unió különböző tagországokon keresztül, és abból mennyit sikerült valóban végrehajtani, akkor azt látjuk, hogy effektíve a töredékét. De ezt a töredéket úgy kell érteni, hogy 10 százalék alatt van a sikeres végrehajtás ahhoz képest, hogy mennyit utasítanak ki. És ebbe most, ha megengedik, azt is beleveszem, hogy ha valakit kiutasítanak Franciaországból, onnan eltűnik, és lejár egy bizonyos határidő, akkor

olybá vette a francia hatóság, hogy törölni lehet a kiutasítottak közül, mert elhagyta Franciaországot - de attól még nem ment el az Unióból! Tehát ha ezt a valódi kiutasítási számot nézzük, amit sikerült végrehajtani, akkor az látszik, hogy ez tisztán porhintés. Tehát lényegében teljesen esélytelenek vagyunk arra, hogy jogszerűen a kiutasításnak érvényt szerezzünk. Olyan országokba lehet ezzel kísérletezni, amelyet különböző okok miatt az Európai Uniónak, nem euró-százmilliókkal, hanem eurómilliárdokkal sikerült - lásd a török-német egyezményt - arra az álláspontra vinni, hogy azok valamilyen módon visszafogadják a kiutasítottakat. Tehát az iszonyú sokba kerül, ha egyáltalán sikerül. Valóban, annak az esélye, hogy Magyarország érvényt szerez Pakisztánnal vagy Bangladdessel kapcsolatban egy kiutasításnak, annak az esélye minimális. Nem éri meg a ráfordított energiát szinte pénzben.

Határozathozatal

Tisztelt Bizottság! Van-e még hozzászólási szándék a bizottság részéről? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor kérdezem a bizottságot, elfogadja-e a bizottság azt az észrevétel-tervezetet vagy véleménytervezetet, amit most itt is megismerhettek a bizottság véleményeként, és amelyet egyébként elküldenénk az európai ügyek parlamenti bizottságának. Ki az, aki elfogadja? *(Szavazás.)* Hét. Ki az, aki nem fogadja el? *(Szavazás. - Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Kettő. 7 igen szavazat és 2 tartózkodás mellett elküldjük a véleményünket.

Államtitkár úrnak és kollégáinak köszönjük szépen a részvételt.

Az önálló határórség megteremtésének szükségességéről szóló H/9462. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Rátérünk a következő napirendi pontra: az önálló határórség megteremtésének szükségességével kapcsolatos parlamenti határozati javaslat, Jakab Péter és Z. Kárpát Dániel előterjesztésében; döntenünk kell az önálló indítvány tárgysorozatba vételéről.

Megállapítom, hogy nincs jelen képviselője az indítványnak, de azt kell mondjam, tulajdonképpen nem először és nyilván nem is utoljára van itt ez a javaslat. Ez egy olyan vita, amelyet 2010-től folytatunk arra nézve, hogy hogyan kell a magyar határt hatékonyan megvédeni, egységes rendőri szervezettel vagy külön szervezett határórséggel. Van-e hozzászólás ehhez? *(Jelzésre:)* Tessék!

Hozzászólás

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik), a bizottság alelnöke: Tényleg röviden, csak egy mondatban, elnök úr, és nem tartok fel senkit ezzel kapcsolatban. Valóban, többször járt itt és többször fog is járni még ez a javaslat, hiszen mindig szükségesnek látjuk azt, hogy újra felhívjuk a figyelmet arra, hogy a Jobbik szerint elkülönült, tehát saját szervezeti rendszerben működő és éppen ezért álláspontunk szerint hatékonyabban is működni tudó határórséggel lehessen a határokat megvédeni.

Az imént tárgyaltuk az Európai Unión belüli olyan javaslatcsomagot, amely az illegális migráció problémáinak megoldására tett kísérletet. Ebben is világossá vált, hogy a Frontexen belüli együttműködés kifejezetten kívánatos és erősíteni kell. Mi úgy gondoljuk, hogy ehhez a legjobban szintén egy önálló szervezeti rendszerrel fennálló és a tudást egy szervezeti rendszerbe tömörítő szervezetre, önálló határórségre lenne szükség. Mi úgy gondoljuk, hogy előbb-utóbb sikerül meggyőzni kormánypárti képviselőinket, és egyébként az ellenzéki képviselőket is arról, hogy ez szükséges, és lehetősége lesz a parlamentnek is, hogy vitázzon erről és később elfogadja. Most természetesen a határozati javaslatnak a parlament előtti megvitatása lenne elsősorban, tehát nem a döntésről van szó, hanem hogy ezt tárgyalja a parlament. Mi

mindenkit arra biztatunk, hogy nyugodtan nyissunk erről egy vitát a szélesebb plénum előtt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezt a vitát már lefolytattuk, nem is egyszer. Tehát én azt gondolom, hogy az érveket megismételni nem visz előre, mert semmilyen új tény nem merült fel azzal kapcsolatban, ami a magyar határ védelmének a minőségét illeti. A magyar határ védelme nem egyszerűen megoldott, hanem kiemelkedően jó, dacára annak, hogy nem önálló határőrséggel szervezve védjük a magyar határt, hanem a rendőrségi szervezeten belüli határvédelemmel foglalkozó szervezeteken keresztül. Tehát itt a gyakorlat egyelőre nem a Jobbikot igazolja, mert akkor azt kellene mondani, hogy bizony a magyar határ védelme nem jó, összeomlott, többször áttörtek, megállíthatatlan a hullám, nem tudunk vele mit csinálni, más szervezeti keretek kellenek. De nem ez a helyzet! Úgyhogy én továbbra sem támogatom az önálló indítvány tárgysorozatba vételét.

Határozathozatal

Kíván-e még valaki szólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 6 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 1. Tehát 2 igen, 6 nem, 1 tartózkodás mellett nem támogattuk a javaslatot.

Most pedig az 5. napirendi pont következik, a belügyminiszter és a nemzetbiztonsági kabinet által benyújtott közbeszerzésekről szóló törvény hatálya alóli mentesítési kérelem megtárgyalása. Erre viszont a tárgyalótermünkben kerül sor, úgyhogy menjünk le oda! Köszönöm szépen. *(A bizottság a földszint 93. számú teremben folytatja az ülést.)*

(Szünet: 11.32-től 11.42-ig)

(A bizottság 11.42 és 12.08 óra között zárt ülésen tárgyalt, melyről külön jegyzőkönyv készült.)

Kósa Lajos
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és Farkas Cecília